શાજન બાવની.

પ્રગટ કરનાર

શાજલભાઈ વીશરામ શાજન.

મુંબઈ મધે મશજીદ બંદર સ્ટેશનની સામે,

ઍંગ્લો-જ્યુઈશ ઍન્ડ વરન્યાક્યુલર છાપખાનામાં છપાયું છે.

૧૮૮૭.

કીંમત ૩ આના.

શાજન બાવની.

તોજો મુંજો કરે કરે । પાપ ગડા ભરે ભરેઃ ॥ કદં કીંન વંતો ઠરેઃ । માંનપો તો હારીએંઃ ॥ કુડીતાં હી આએ કયાઃ । તંમેં તો લગાયેં માયાઃ ॥ જેડી તાં બિપેરેં છાયા । વીચારે ન નેઆરીએં ॥ કાલ જદં વંધે ખંણીઃ ॥ તદં તોજો કરે ધંણીઃ । હીરો છદ કચ મંણીઃ ॥ કુલાતો ઉપારીએંઃ । સાજન શંમજ સટઃ ॥ હેડા તાં ન કિજે હઠઃ । પોટા બિડ ગર મઠઃ ॥ હરી નં સંભારીએંઃ ॥ ૧ ॥ સંત ચેંતા વાર વાર । મુંઢકીં કર વિચાર ॥ સંસારમેં નાંહિં સારઃ । હરીકે તું ભજ રેઃ ॥ વંનેં તું જરૂરમરી । કુલાએતો ખંણેં ભરી ॥ માંનપો નંઅચે ફિરી । કુડ કે તું તજ રે ॥ સંસાર નો સુખ એડો । રંગની કશુંપે જેડો ॥ તંમેં તો મચાયો મેડો ॥ નથી થીંને લજ રેઃ ॥ ભાઈ એં તું જે સુખ થીંન । ત સાંધે પાસેરો આહીન ॥ સાજન તું મેખ મીંન । કદં કીં મ કિજે રેઃ ॥ ૨ ॥ સંકલ્પ કરે કિરોડ ॥ ધંધેજીતો કઇએં ધોડ । મુછેં કે તો દીંએં મોડ (ધ્રજી નથો હલેંઃ રેઃ ॥ જમરો જલીંધે જદં । કુછી ન સગનેં તદં ॥ ધંન માલ બિડ છદ । વંનેહથે ઠલેં રેઃ ॥ મુરખા તું મંન હાંણુઃ । કુલા વેઠો કઇએં તાંણુ ॥ સંત તોકે કરી જાણ । તંજે ચે નં હલેં રેઃ ॥

કરતું સાધેનો સંગઃ । કુડી કાયા થીંધી ભંગઃ ॥
ન પેરાઈએ ઢંગઃ । પ્રભ મેં નં મિલે ઃ રે ॥ ૩ ॥ ઊ
મ કઇએં તો ગંણું ઃ । સુખેઓ ન વેંતો ખિંણું ઃ ॥ જી વ
જેતો ઠલેઃ ચિંણુઃ । ગણું તો તું તાંણીએઃ ॥ હિસીં
ને મેડી મોલાતઃ । પિઠજી ભુલી વેં જાત ॥ ગંણીં
તરેં વારે ભાંતઃ । વિસે સુખ માંણીએં ॥ કુડો તાં હી
માલ ધંનઃ । તેંમે તો લગાઇએં મંનઃ ॥ ઇથી વેંધો
જી સપંનઃ । જાુતો આઇએં ગાંણીએં ॥ સાજંન સંભ
જી હલઃ । હેડી તાં ન ઈંધી પલઃ ॥ માંનપો વિનેં
અફ્લઃ । વીચાર ન આંણીએઃ ॥ ૪ ॥ ફિઠ સુંઢ
હુઇએ ફુટાઃ । લખિણસે તોજા ખોટાઃ ॥ નોરીએં
પારકા ઓટાઃ । સાધે મેંન અચેં રેઃ ॥ કીનતો કઇએં
વીચારઃ । ગદોડ જીંવેંતો ભારઃ ॥ પેઓ આઇએં
માયા જારઃ । શત દીં તો પચેં રે ॥ ધિખ તોકે આ
એ અધા । પારકી કઇએંતો નિધાઃ ॥ જીવજી ન ક
ઇએં ચિંધા । મુરખેં મેં મચેં રેઃ ॥ ગીચાંન તું ન
શુંણેં કંને । હુંઈ વેઠો ખાઊ છીનેં ॥ ખધડા ન વિ
ડેં ખંનેઃ । શાજનચેનચેં રે ॥ ૫ ॥ શંત તોકે થકા
ચઈઃ । વીચાર ન કઇએં । વઈઃ ॥ હેડી શે માંનખા
દિઇ । કીં વિનાએ દીંએંતોઃ ॥ ત્રિશનાં રુપેંતો ગ
ણીંઃ । ઊભો આઇએં ખુડો ખંણીઃ ખોઇએં તે આ
મુલ મંણીંઃ । જીએમેં નં જીએંતોઃ ॥ વદી તોજી
આએ ભુલઃ । મનેગીડ આંઊ થુલ ॥ અંમરત છં
દે અમુલઃ । વિખ ગિંની પીએંતોઃ ॥ શાજન સંભ
જ હાણુઃ । સરૂપજી રખ જાણુઃ ॥ કર તું તોજો પ્ર
માણુઃ । અગીઆંની કો થિએં તો ॥ ૬ ॥ સાધ સં
ગતું નં કઇએંઃ । વદો તું મુરખ અઇએંઃ ॥ ઊંણીં
ઊંણીં આવેં દઇએં । છદીએં ન માંન કે ॥ દિસેં
ન જગત ચાલઃ મિડ વિને ખાધો કાલ ॥ સુંણેન

ગાલ: । વિનાઇએં તા જાનકે: ॥ માયાના પસા
... । અતે મિડ થીંધા ધુડ: ॥ હેડા તાં નથી
ન ભુડ: । સંમજ ન ગ્યાંન કે: ॥ તોકે તુંતપાસે ન્યા
ર: ॥ કર ચિત પ્રભ્રા કાર: ॥ સાર્જન સંમર્જ સાર
। સતગુરૂ સાંનકે ॥ ૭ ॥ સચી ગાલ સુણેં નતા: । પે
કુડા જલે વેઠેં મતા: ॥ માલ મિતામેં તું રતા: ।
ઓ આઇએં ખદ રે: ॥ મુંજી કાયા મુજી માયા । મું
ના ગર મુંજી જાયા: ॥ મુંના મુંલા કઇએં દાયા: ।
સેતાં વંજે છદ રે ॥ ધીઉં નારૂં ભેંણ ભાઇ: । ખીં
દીંએજી તાં સગાઇ ॥ કેડી તા કઇએ વદાઇ: । તું તા
વંનેં લદ રે ॥ સાર્જન ન સાંત કિત । મિથ્યા નારી શુત
વિત ॥ હિડંડા આતમા શત: । ચેંઓ વેદ વદે રે ॥
॥ ૮ ॥ વિશે શુખ મેં તું ભુધી: । મુછું મોડ હલે ફુ
લી: ॥ માયામેં મુંજાણેં ફૂલી: । અટકી રેં ધંનં
મેં ॥ બાલા પંણ તાના વેંઓ: । નાખંનમેં કીંન
થેંઓ ॥ ચેત તું ખોપએંતા ત્રેંઓ: । સંમજે ન મં
નમેં: ॥ વિથા વિનાઇએં તા દીંઅ: । હાંણેં પોએ
કંને કીંઅં ઉદી વેંનેં ઓસ જીંઅં । ઊંડી પલ છિ
નમેં: ॥ સાર્જન શંમર્જ રખ: । પ્રમ રસ કે તું ચ
ખ: ॥ નકાં થીધે ઊંણું દુખ: । ફરી ઈંનેં તંનમે ॥
॥ ૯ ॥ અઠ પોર રાત દીંઅ: । સ્વાંત નં કઇએં કી
અં ॥ ભટકેં તા સ્વાન જીંઅ: । ઠગે જીં તું વેહેં
તા: ॥ શુખેં લા તા રહેં આધીંન: સ્વાદતે જીંમ
રે મીંન: ॥ વાંદરા ફિરે આધીન । તીં તું દુ:ખ
શંહેંતા: ॥ સરીર કેમને આંઉં । થીંએં દ:ખી પા
ઇએં ધાંઊં ॥ જંનમેંને મરે પાંઉં: મુરખા તું રેહેં
તા: ॥ સંત ચોંન સચી રીત: । તેંસેં તું નં કઇએં
પ્રીત: ॥ સાર્જન ત્રીગુંણાં તીત: ખોજે કોનં લેહેંતા
॥ ૧૦ ॥ વીચાર તું કર મનં: । વિનાઇએ તા ત્રેપ

નઃ ॥ મનતું સાથે વચંન. । વેં નડીક હરી
સંતંજી તું ગાલ વિસઃ । જિદાં તિદાં સાંસ નિ
ગણેં રકઇઅે હાણે ભસઃ । ઙિગાઇઅેં નં ભરી રેઃ ॥
સ્વેંનીં સરૂપ તોનોઃ ॥ કુલાઅેતો હલે અોંનો ઃ ॥
હુંઇ મંને વેઠે ખોનો ઠેરાઇઅેં ન હરી રે ઃ ॥ કરી
અેં ન ઘેહ ભાવઃ । પ્રમ સુખ ગિન લાવં ॥ સાજ
ન સંમજ દાવ । અચંધો નં રફરી રે ॥ ૧૧ ॥ પાં
ઉં તું શરીને નારી । હરી હરી ધિલ ધારઃ ॥ નિરં
જંન નિરાકાર ॥ પરા પાર અોઇ રે ॥ નિરગુન નિ
રમલઃ । પાર પ્રમ કેવલઃ ॥ પુરણ સદા અચલ ॥
નિત નિર મોઇરેઃ ॥ અગમ અગાધ ગત । વાંણીનં
પોચેતી જિતઃ ॥ આદ અંત મધ સત । સાર આ
અે સોઇ રે ॥ અજર અમર રૂપઃ । અખંડ સ્વેંઅ
નુપઃ ॥ સાજન સ્વેં સરૂપ । ખેઅો નાંઅેં કોઇરે ॥
॥ ૧૨ ॥ જુલંમતા ગણું કરીં । મારે કુઠે ગર ભરી
ધિલમેં નં દયા ધરીંઃ । પાપેં ધુંનં ખિસેતા ॥ મુ
રખા હુઇઅેજા અંધા । ગંણાતા કરીન ધંધા ઃ ॥ લે
ણ દેંણ કુટા સંધાઃ । ગ્યાનકે નં રસેંતા ॥ ભંની
નં ફિરેંતા કુલીઃ । શરૂપ કે વેઆ ભુલી ॥ દુઃખી
થી મરંધા રૂલીઃ । વીચારે નં દિસેંતા ॥ લગંધો જ
પાટો જદં । ધંન માલ મિડે છદઃ ॥ સાજંન વિને
તા લદ । તદં હથ ગસીંતાઃ ॥ ૧૩ ॥ જગતમેં સો
ણું થોડાઃ । જંમ નો લગંધો જોડા ॥ છદ વેંનં વે
લો મોડાઃ । હુલેં કીંન દરી રેઃ ॥ દિસાજંતો વદા
ગુડઃ । રાત દીંતો કઇઅેં કુડઃ ॥ તું તાં ફિટી થીધે
ધુડઃ રખ થીનં બરી રેઃ ॥ નં જી તું કઇઅેં તો
આસઃ દીન દુઃખીં થીઅેં દાસઃ શેતાં મિડે થીંધાં
નાસઃ । નેઆરીઅેં ન ફિરીરેઃ ॥ સાજન ચે મુંજા
વલાઃ ॥ અેદા દુઃખી થીંઅેં કુલાઃ ॥ અોચતી અ

તાઃ શંભારીઅં નં હરીરેઃ ॥ ૧૪ ॥ તં
દારઃ શુતઃ તંમેંતા લગાઇં ચિતઃ મુંઢ થીં
નઃ અંધા ભિતઃ કરીં નં વીચાર રેઃ ॥ કુડા હે શં
શાર શુખઃ તંજી તોકે જજીંભુખઃ અંનેં તોકે
થીંધા દુઃખઃ ગંણું થીંનેં ખોઆર રેઃ ॥ શંશાર
શપનું આહેઃ તંકે શચો કીં મ ભાંએઃ થુકે કે
મ ભિડકાએઃ મંનકે તું વાર રે ॥ શાજંન વીચાર
આંણઃ શંશાર દુખંજી ખાંણઃ નિજાનંદ શુખ
માંણઃ શરૂપ શંભાર રે ॥ ૧૫ ॥ આતમાંકે ભુલી કરે
ચોરાશીજા ફેરા ફિરેઃ શાધ શંગ કીં ન કરેઃ
કુડેં કંમે રચે રેઃ ॥ કરીએં ઉપાએ ગંણાંઃ તંમેં
કીં નં રખેં મંણાંઃ કચા તો ચખીંએ ચિ
ણાંઃ સ્વાદ કીં ન અચે રે ॥ ધંન શારૂ કઇએ
ધોડઃ કાએઆકે દીએંતા મોડઃ દિશ ઉડી વેઆ
ફિરોડ મુરખા કો નચેં રે ॥ મંમતા ગંચણ મિં
જઃ પેઆ આઇએં શુભુ શંજઃ ગંશી ગંશી બરે
વંજઃ શાજંન તીંઅં પચેંરે ॥ ૧૬ ॥ ચીંન ને
વિલાત બેઓઃ વેપારનીં ગંણું કેઓ તે મિંજાથી
નાંણુ થેઓઃ બંગિલા અદાઇંતાઃ ॥ શંશાર મેંલજ
વદીઃ ગાલીચા જુંમદ હંદીઃ પાલિખી નં ગોડા
ગદીઃ ખુબથી ફેરાંઇતાઃ ॥ કાયાતાં હીઅ છંણીંપોંધી
મશાંણજી રખ થીંધીઃ ધુડ મિંજા ભરી વંધીઃ તંકે શચી
ભાંઇંતાઃ ॥ જાંણે અશીં વદા જાંણઃ ગંરીબેંજી કઠ
ગાંણઃ શાજંન વિશારે પાંણઃ માંનખો નિનાંઇ તાઃ॥૧૭॥
બંની ઠંનીં થીંએં લાલઃ ભારોં તીંઅં બોલેં ફાલઃ
શચી કીંન કરી ગાલઃ અભેમાંન આંણીતાઃ ॥ મિલકત
માલ ગંણુંઃ તંસેં થેઓ આંઊિં પણઃ કુંકે નં ચખાંઇ
ચિંણુંઃ વિસે શુખ માંણીંતાઃ ॥ મારે કુટે કરી ઠેરઃ ચોંજ
અશાં જેડા કેરઃ નાંમ ધાર અશી હેરઃ પિંઢકે વખાંણીં

તાઃ ॥ કાલિતાં જલીયો જદઃ મિડે છદ વેંધા
ન ન મંની કદઃ અંતી ગણું: તાંણીં તાઃ ॥ ૧૮ ॥
જિને નાંણે વારાઃ ઉચાંતાં અદાંઇં મારાઃ વાડા૭.
બગીચા શારાઃ ખુબ ખુશી કરીંતાઃ ॥ ગાલશે કરીઆં
કેડીઃ ગંણે દેશાવરે પેડીઃ મિલકત કરે ભેડીઃ બેંકે
મેં શે ભરીંતાઃ ॥ શોંન ચાંધી જિનો માલઃ રૂપીઆ
નોટું નેં શીઆલઃ અંધા કીંન દિશેં કાલઃ પ્રભુ
પરહરીંતાઃ ॥ શરીર હી પોંધો છંણીંઃ તદ કુરે વંને
ખંણીંઃ શાજંન હલેંતા તંણીં હરી નંશંમરીં તાઃ ॥
॥ ૧૯ ॥ માલા ગિંનીં જપીં જાપઃ ગંણાંતા કરીંન પાપઃ
દેવી દેવ મંને બાપ જિજા પશુ મારીંતાઃ ॥ હથ નો
ડે ઉભી પાશઃ શુખે જી રખેંતા આશ ધંન પુત્ર
અંર વાશઃ કુડી ઇંછા ધરીંતાઃ ॥ તિતા કીં નં જુડેઃ
ધુડઃ લાલચેં વિનાંએ મુરઃ પોએ થીંધા ગર્જ
જુડઃ શરૂપ વિશારાતાઃ ॥ શાજંનચે શુખ છદઃ વિડ
ગેંતા કે હદઃ શખીઆ નં થીંધા કદંઃ શંત શે
ધિકારીંતાઃ ॥ ૨૦ ॥ ભેડા થી નેં વંન જદંઃ અંપોડા
મારીંન તદંઃ શચો નં બોલીન કદંઃ જાંણે અશીં
વદા રેઃ ॥ હઇઆ નં હશીંમાં લજાંઃ નચેં કુદ કરી
મજાઃ ઠઠા કુડ કુટા જિજાઃ ત્રશનાંજા ખદા રેઃ ॥
એલ ફેલ બોલીં એડાઃ ણીં શુનં શગને તેડાઃ
હઇએમેં નં રખેં શેડાઃ ॥ નિર દયા જદા રેઃ ॥ મુંઢ
એડા અભિનાંનઃ ગણું કરીં મધ પાનઃ ॥ શાજંન
ખોઇંતા જાંનઃ મુરખા શે અ દા રે ॥ ૨૧ ॥ વિશેજી
જ ચીતવનઃ અઠ પોર નેંને મંનઃ ફિરીફિરી ન્યા
રીં તંનઃ ફુલાંઇંતા અંધા રેઃ ॥ અચેકા એડા શિકા
રઃ મારે કુટે કરીં ઠાર કોલીઃ જીંઅં પશારીં જાંરઃ
તેડા કરીં ધંધા રેઃ ॥ શાંમકે શે દિશેં કીંનઃ કાંમાતુર
ફિરે દીંનઃ એડા નર બુધી હીંનઃ કરીં પર નિં

.તી નં અનીતી હીસેઃ પાપેં ધુંઆં ીંન

શાધુએંનું ભજે નસેં શાંજંનઃ કીંઅં કંધા રે ॥ ૨૨ ॥ રખેંતા આધત ભુરીઃ ગરીભેંતે વાંઈં છુરીઃ મરી વેંધા જંમ પુરીઃ હેર કીંન ભ્રિનેં તાઃ ॥ પિંઠકે નં હુંણેં શુઈઃ બેંકેતાં વિજન કુઇઃ પીંઅંનતા પરાઈ લોઈઃ ધશે મારે ભિનેંતાઃ ॥ ॥ અ ખીંએંમેં ભરે રોશઃ ગંણુંતા રખંજે નોશઃ કદં કીંન કરીં તાશઃ મુરખાશે દજેંતાઃ ॥ શાજંનચે એડા ખલઃ ધગાં બાજી રપેં ધિલઃ તેંજા કીંઅં વોવાને મલઃ જે ન કદં ભિજેંતાઃ ॥ ૨૩ ॥ અસ્ટાકી બુટ પેરેઃ ફિરેંતા ફુટરે ચેરેઃ ગંરીભેંનો ધંન હેરેઃ નાએ કાં નચાંઇં તાઃ ॥ કરીંતા નિકારા કંમઃ બેંનોતા ઉ તારીં ચંમઃ ખોટા વેઠા દીંન ધંમઃ અખીંઊં ચડાઈં તાઃ ॥ જીવ મારે કરીં આરઃ કુડાતા રભે આચારઃ વીચારીં ન શારાશારઃ પાપેં કે વધાંઇં તાઃ ॥ શાજન ચે એડા અંધઃ કેંકે નં નમાંઇં કંધઃ કુડાશે રચાંઇ ફંધઃ જીવેંકે ફશાંઈતાઃ ॥ ૨૪ ॥ ધરેશ પેરીંન ખાશાઃ વહાતા ચોવાજેં માશાઃ કુડાતા હારીન પાશાઃ મધીશ પી છકેંતાઃ ॥ નચેં ને પછાડીં પગઃ ગંણું નોર ગં ણીં શગંઃ કીંન તા વીચારીં અગઃ ભારો તીં શે બકેંતાઃ ॥ ગરીભિકે ચાંપે મારીંઃ કાંનેં લાએ કાલર બારીંઃ માંનખો જંનમ હારીંઃ કદં કીંન થકેંતાઃ ॥ શાજંન જુલિમ ગારઃ કરીં વેઠા મારો મારઃ તેંકે કેડા શુધાચારઃ પારકોજ તર્કીંતાઃ ॥ ૨૫ ॥ શેઠજી શાહેબ ચઈઃ કુટેતા વિજંન ભઈઃ કિત ચોજે ધાંહું દિઈઃ બ લી ભાતેં છોલીં તાઃ ॥ દેખારીં શારો દેખાવઃ અંતર મેં ખોટો ભાવઃ ભુલેં કીંન અચે દાવઃ રાકેંકે સે રોલીં તાઃ ॥ શંતેજી નં શુંણેં ગાલઃ ભેડો કરીં ધંન માલઃ કુડીતા રખને ચાલઃ શચો કીં ન બોલીંતા ॥ શાજંન

ચે વહ્રા ઠગઃ જેડા પખી આછા ભગઃ વારેઅ.
વગઃ અંતર ન ખોલીં તાઃ ॥ ૨૬ ॥ થોડે જીંણુ ...
કરે: કેહાતો વિકરમ કઇએંઃ મરી વેંને મુરખા તુંઃ કુ
લા હુલેં તંણીંનેંઃ ॥ કોટ બાર કોટ ગર ગાંમ નેં
કુલાબ્યો ફિરેંઃ થકેં નથો ભલાતુંઃ પછાડે મથો હાણીં
નેંઃ ॥ આઠ પોર વેપારજીઃ ગોઠવંણ ગંણીં કંઇએંઃ
જાંણેં જિનો નાંણુ નથોઃ પએ મથા છણીંનેઃ ॥
શાજંતચે ભલા કીંકઃ વિચારેનં હિશ હાંણઃ વદા
વદા છદ વેઆઃ તું નં વેંનં ખંણીનેઃ ॥ ૨૭ ॥ હિશ
કીં વિચાર હાંણઃ જદં તું છદીનં પ્રાણઃ કોએ નં હુ
લંધે શાંણઃ ધંન પુત્ર કાયારેઃ ॥ તુંતો કઉએં મુંજી
મુંજીઃ ભેડી કરે રખેં પુંજીઃ પેટીકે લગાએ કુંજીઃ શે
તાં માગા છાયારેઃ ॥ મિડે છદ વેંનં વલાં હથ તાજા
રેંધા ઠાલાઃ કુલાતો પિટીએં જલાઃ શંમજેંન દાયારેઃ
॥ શાજંનચે જીં હે બેલીઃ શંગ કીં ન નદીંધે થેલીઃ છ
દ વેંનં હી હવેલીઃ જંજા ઊંનાં પાયારેઃ ॥ ૨૮ ॥ હી
તાં જગ આએ શોંણુંઃ ન્યારીંએં ન ફેરે લોંણુંઃ જિ
ત તોકે નાંએં રોણુંઃ તંમેં તું મુંજાંણેરેઃ ॥ અરેકીં
વીચાર ઢગાઃ જંકે મંનં વેઠેં શગાઃ શેતાં પોએ દીંધે
ધગાઃ અંત કાલ ટાંણે રેઃ કુડી તાં હી ચાએ ભાજીઃ
તંકે દિશી થીએં રાજીઃ ત્રિશનાંજી થઇએ ખાજીઃ
દુખી થીંને હાણેં રેઃ ॥ કુટંમજી કરે ચિંધાઃ જંણાતો
કરીએં ધંધાઃ શાજંચે હીંએં અધાઃ શરૂપ નં જાંણેં
રેઃ ॥ ૨૯ ॥ નિંઢા વદા રાણા રાવઃ અંમીરને પાતશાવઃ
ફંના થીંધો જિક્રીજાવઃ ચરાચર જિતરોઃ ॥ જિ
કીં હી માયા વિલાશઃ તંજી છદ હિને આશઃ શાધુ
અંમેં કિન વાશઃ મિટે શંસે ખતરોઃ ॥ કુડો મિડે દ
આકારઃ તેં કનાં તું મંન વારઃ આતમા આખંડ
ધારઃ શંત ચોંન એતરોઃ ॥ શંમજ આપણું આપઃ

કુમ તાપઃ શાર્જન મિંડે અલાપઃ નાંમ રૂપ
॥ ૩૦ ॥ નાવાંણીંને મધ મિંજઃ ફિરે મુંઢ
ચઆઃ વીચારે કીં દિશેં નથાઃ જેરીખેકે મા
તાઃ ॥ વિશવાસ રખે તેંકેઃ મારે કુટે ઠાર કરીંઃ
નશો પિંઢ ખાઇઃ તેંને ખાતે ખોટ ઉધારીંતાઃ ॥ જેકે
તેંકે લુટે ગેંરઃ ભરે કરે મંનીઃ મુંજો શેતાં છદ
વંધાઃ શો નં ખિલમેં વીચારીંતાઃ ॥ શાર્જનચે એડા
નરઃ દયા વોંણા ફિરે ગંણાંઃ શંતનો નં શંગ
કરીંઃ હરી નં શંભારીંતાઃ ॥ ૩૧ ॥ હેતરો તાં ભેરો
કેઆઃ હેતરો ન થીએ હાંણઃ પોએ મિંડે છદ કરેઃ
નિવરાથી વંધાશુંઃ ॥ ઊંચો ગેંર બધી મિંજ ફનીં
જર ભિંજો રખીઃ શગા શાઈ ભેરાથિઇઃ ચોપડ ખેલીં
ધાશુંઃ ॥ પુંજી જદં ભિજી તદંઃ કંજી પાંકે આશી
આરઃ ગોડા ગદી મિંજ વિઇઃ ચંમન કરીંધાશુંઃ ॥
શાર્જનચે એડા નરઃ મંનોરથ ગંણાં કરીંઃ પલ જી
તાંશુંજે નથીઃ કેતરોક જીંધાશુંઃ ॥ ૩૨ ॥ જીંઅંણજી
છદ આશઃ શાધુએંને શંગ રોને તતવ વીચાર કરેઃ
નેઆર પાંણ ખોને રેઃ ॥ અવીનાસી શરૂપનોઃ કદં કીં
ન નાશ થીએઃ મિથેઆ નાંમ રૂપ મંનેઃ દુખેંમેં નં
પોજે રેઃ ॥ શત ચિદ આંનંદ શેઃ અખંઢ શરૂપ તો
જોઃ તેંકે પ્રીઠ નિશચે કરેઃ શુખીઆ થી રોને રેઃ ॥
શાર્જન ચે નિજાનંદઃ શુખમેં આસ્થતી કરેઃ આએ
તીંઅં શંમજી રોઃ કેંકે કીંન ચોજેરેઃ ॥ ૩૩ ॥ ચો
જે પિંણ તેંકે ભિકોઃ ઉતંમ જગેઆશી હુએઃ મુરખેં
શે મથો હંણીંઃ કુલા પચી મરજેઃ ॥ ચિંતામંણીં
ગિંનીં ખણીંઃ કુંભારજે હથ ડિજેઃ તેંકે કેડા પારખોઃ
શે બધે ગલે ખરજેઃ ॥ ભકાલેજા વેપારી શેઃ જવેરાત
કુરો ખુજેંઃ અંતર ફુલેલ તેલઃ ચંમારેં ન ચરજેઃ ॥
અંધે પાશે આરશીઃ જીં બેરે પાશે રાગ કિજેઃ શા

જંન તીંઅં શંમજેં નઃ ખુધી વોંણીં નર ॰
ફુટરા ફરોરા જંણાંઃ વહા કુડા નાંમેં મંણું
ઉભા કરીં િરણાં ગંરીબેંકે ખોંશીંતાઃ ॥ ખાટક
ખરી પારેઃ હથ ફેરે વિપુ નેઆરેઃ મેંઠા વેઠા આંશુ
હારેઃ કંન જલે રોંશીંતાઃ ॥ મિઠી જુભાંરોં બોલાઇંઃ
મથે શંનીં છુરી વાંઇઃ ભાગ કરેતા વિરાંઇઃ ગંર િમં
જ જોંશીંતાઃ ॥ શાજંનચે કુરો કિજેંઃકિત વિનીઃધાંહાં
િદ્જેઃ ધિકારાશે કીંન લજેંઃ કુટંમકે શોંપીંતાઃ ॥ ૩૫ ॥
કુટંમજી કુડી માયાઃ ધન પુત્ર ગરજાયા રાતદીં શાંઢીએં
કાયાઃ શરૂપ વિશારીએંઃ કેતરાક દુખ શાઇઃ જિંનીંમાયા
ભેરી કિઇઃ ॥ દિશ તિંનીં કુરો ખંઇઃ શેનતો વીચારી
એંઃ ખીંદીંએં જે શુખ લાએઃ કેદાતો કઇએં ઉપાએઃ॥
પિટે કુટે ધંમકા એઃ ગંરીબેંકે મારીએં ॥ શાજંનચોધંમ
નરઃ િશઠ તોકે ખુદી મરઃ અંજાંકીં વીચાર કર મંનકે ન
વારીએંઃ ॥ ૩૬ ॥ મંનકે નં વારીનેં તઃ ખદમેં િફગાએ
દીંધેઃ ચોરાશીજા ધકા જલેઃ દુખીઆ તું થીંનં રેઃ ॥
ભાવરજા બિજ પોખેઃ આમું કદં કીંન થીએઃ માર
જોર ગંણીં કઇએંઃ ધોજક ભરીનંરેઃ ॥ જેદાં તેદાં તો
જોજ શરૂપઃ તંકે જાંણેનથોઃ જુલંમ તો કઇએં વલાઃ
કેતરોક જીંને રેઃ ॥ િધલ્ત મંજા ધ્રુવેશ કઢીઃ રંખે ન
અધવીત ભાવઃ શાજંનચે મંનઃ મગરૂર મંથી પીનં
રેં ॥ ૩૭ ॥ મગરૂર થાણું છદેઃ નેઆરકીં વિચાર કરેઃ
રાવંણજો રાજ કેદાઃ ખંમા નથી વેઆરેઃ ॥ દ્રુપદીજા
ચીર કઢીઃ પાંઢવેંકે દુખદિઇઃપોએ દિશ દુરજોધંનઃ કેડં
હાલેં થેઆ રેઃ ॥ ભગત પ્રહેલાદકેઃ હરણાંકંશ દુખ િદં
નાંઃ નરશંગ રૂપ ધારેઃ વિદારણ કેઆરેઃ ॥ અંહંકાર નં
િકને વલાઃ એંકારમેં નાંએ શારોઃ શાજંનચે શંમજે નઃ
વદં ઇઅં ચેઆરેઃ ॥ ૩૮ ॥ શંત એડા દયા વાંનઃ ધીરેં
ધીરે શમજાંઇઃ મુરખાશે શુંણી કરે હીંએંમેં નં ધારીંતા

શંત હીંન ગીંઆન બોધઃ જે મિંજાથી શુખ થીએઃ॥
એતાં શુંણીં કરે કંનેઃ બે કને ઉતારીં તાંઃ તુછ શુ
ખ શંશારજોઃ તેં લા વેઠા ધકા જલીઃ ॥ આતમાંઅ
ખંડ શુખઃ મુંઢશે વિશારીં તાઃ શાજંનચે ખુધી હીંણઃ
નર ન તપાશ કરીંઃ ॥ રાજ શુખ ભોગ છદેઃ વિનીઃ ઢ
ગા ચારીંતા ॥ ૩૯ ॥ મન તોકે વારે વારે કેતરો વારીંઆં
વલાઃ તુંતાંવિનીઃ કરે દીંએંઃ ફુલીઆરમેં ફુકુંરેઃ॥ આંઊં
તોકે શંમજાએઃ શુ શંગમેં થિર કઈઆંઃ તું તાં ઉતાઉ
થી કરેઃ વિનીઃ પાઇએં કુકું રેઃ ॥ આંઊં તોકે વેઆરીં
આંઃ થધીઊં લેરૂં જિત હુંએંઃ તુંતાં ભજી તેદાં વિ
નેંઃ જિદાં લગે ચુંકું રેં ॥ વાંનરે જીંઅં ચંચલ તુંઃ
થિરતા નં કદં કઈંએંઃ શાજનચે વેઠા પાઇએં ઃ અકા
રથ હુંકુ રેઃ ॥ ૪૦ ॥ શપનું શરીર તંનોઃ કેદા અભે
માંન કઇએંઃ છાતી કઢી હલેંઃ લટકારા તુંતાં લુદીરેઃ ॥
કાયા બરી રખ થીંધીઃ કાંતાં કીડં ખાજ થીંધોઃ
મુરખા આજાંણઃ તુંતાં રેઆ આઇએં કુદી રેઃ ॥ ખા
ઈ પી પેટ મથાઃ હથ ફેરે ખુશીં થીંએંઃ આનરથ ગંણા
કઈએંઃ નથો મરેં ખુદી રેઃ ॥ શાજંનચે ઘ્રિજં નથોઃ
ગંણુંતા ગેમાર થીંએંઃ નારાણું જપાટા દીંધેંઃ તદં
વેંનં ઉદી રેઃ ॥ ૪૧ ॥ ચેરેકે બનાએ કરેઃ ગંણું અ
ભિમાંન ધરેઃ શાલ ને દુશાલ બેઆઃ ફિરેં બધી પટકોઃ
॥ ફંધ રચે લુટે ફુરેઃ વદાતા ચોવાજે ગંણાંઃ શચી જ
કો ચોંણ વિનંઃ તેંકે ભરીં બટકોઃ ॥ શંત ચોંન શંમ
જાએઃ હીંગે તા વિનાઃએ હથાઃ એંકારી અજાંણ ન
રઃ તેંકે લગે ભટકોઃ ॥ ભાજ જીંઅં તતર મથેઃ કાયા
મથે મૌત ફિરેઃ શાજંન ચે દિશેં નથાઃ કરે હલેં
લટકોઃ ॥ ૪૨ ॥ પ્રથવી જા પતીજીંઅંઃ શપનેં કંગાલ
થઈઃ હથમેં ઠકર ગિંનીંઃ મંગી ભીખ ખાએતાઃ ॥
અજ આવીનાશી ભુતેંઃ શુપ્રકાશ રૂપ ભુલીઃ ઊંચ નીચ

જોંની ધારે: પોતકે બિંના: એતો: ।। ભવાઇઓ જીંઅં
વેશ ગિંને: વેશ કનાં નેઆરો આહે: આતમાં શરૂ
પ નેઆરો: વેદ શે વતાએ તો: ।। વેદ અરથ યથારથ:
હુઇએમેં શે ધારે કીંન: શાજંનચે જીવ ફંધ: અંનેક
રચાએતો: ।। ૪૩ ।। વિવેક વૈરાગ શંતશંગ ગીંઆન બિ
તે નાંએં: શે શરીર શુંન નેંડા: શંનાશ મશાંણરે: ।। સંના
સ મશાંણતેં મેં: ।। ભુત જીં નિવાશ કરીં: શુંન કાલશરી
રમેં: એંકાર તીં જાંણ રે: તુંતાં શાખી રૂપ: ત્રિંનીં શરી
રેંથી નેઆરો ચિદાનંદ રૂપઆઇએં: શુરતી શંમરતી પ્ર
માંણરે: ઉપાધી કે છેદ કરે: શરૂપ ઇશથતી કિંજે: શાજં
નચે શુખી થીંજે: મિટે બિઇ તાંણ રે: ।। ૪૪ ।।
તાંણ માંન છેદ કરે: અફુર અદુગ થીંજે: યથારથ
રૂપ જાંણીં: તિતા કીંન બિશજે: ।। અશતી માંતી
પ્રીઆ રૂપ: શત ચિદ આંનદ શે: અખંડ શરૂપ તો
નો: અવીનાશી રશજે: ।। ખાંન પાંન શબદાદી: કી
આ નેંજી તેંકે સોંપે: જલમેં કંમલ વત: જગતમેં
વશજે: ।। પ્રાપતજે વશતુ તેંકે: પરેશ મં જાંણ વલા:
શાજંન આપણું આપ: આએ તેંકે પશજે: ।। ૪૫ ।।
નિર દયા નિર લજે: કુંમત કુશંગ તજે: શંત શંગ
મિત કિંજે: શંમજેં ન હેર રે: ।। કરકી વીચાર હીંએં:
કુલાએતો જીવ થીંએં : મુરખા ધાગીંતું દીંએં:
ગિંનીં ખટા બેર રે: પ્રેમ રૂપ આઇએં શુતેં: નેઆ
રીંએંતો બાર કિતે: ।। શરૂપ કે ગિંન ગોતે: મંનકે તું
ફેર રે: શાજંન શંમજી સાર: કુલાએતો ધોડેં બાર: ।।
ઉલટ ફિરીનેં નેઆર: આએ બેઓ કેર રે: ।। ૪૬ ।।
છેદ કુડી લોક લજાં: શરૂપ વિચાર કિંજે: શાધુએંજી
પગ રજ: તેંજો ભાવ રખજે: ।। શાધુએંજે શંગ
રેજે: તંન મંન ધંન દીંજે: શ્રવણં મંનન કિંજે: નિ
દિધ ધેઆશંન શખજે: ।। ભાગ તેઆગ કરે નેઆર:

દેહ અભીમાન ટાર માહા વાક અરથ ધારેઃ બ્રમ રસ ચખિનેઃ ॥ નામ રૂપ મિથ્યા જાંણુંઃ તત્વ વિચાર આંણુઃ શાર્જન શુજાંણુ પાંણુઃ નિર્જ રૂપ લખિનેઃ ॥ ૪૭ ॥ ધંન દારા શુત બ્રાતઃ કુટંમ કબીલો નાતઃ સેતાં મિડ થીંધો પાતઃ ચિંનમેં ન રચિનેઃ ॥ અવિદ્યા નિદ્રાથી જાગઃ વિસેજી વાશ્નાં તેઆગઃ કેંસેંતાં નં કિજે રાગઃ શાધુએંમેં અચિજેઃ ॥ શાધ ચોંન શચી શાંનઃ મટે અગીઆંન માંનઃ પ્રગંટે આતમ ગીંઆંનઃ કાલ ધુંઆં ભચિજેઃ ॥ શાર્જંન વિચાર કિજેઃ દેહભાવ છેદ દિજેઃ ચિદાનંદ રૂપ થિજેઃ શુપ્રકાશ શચિજેઃ ॥ ૪૮ ॥ શાધુએં જો કરે શંગઃ દુખ મિડ થીંએ ભંગઃ ત્રએ તાપ ત્રએ લિંગઃ મિટેં ભવ ફેરારેઃ ॥ અરે કીં વીચાર કરઃ આવે કેંઆં આઈએં કેરઃ કેદાતો રખેં અંધેરઃ શુણેં નતો બેરા રેઃ ॥ દેહ જડ દુખ રૂપઃ તું ચિંદાનંદ ભુપઃ અખંદ શુતેં અંનુપ શુધ નિર વેરા રેઃ ॥ શાર્જંન કરે વીચારઃ વાચ્ય લખશ શોધે નેઆરઃ અંહં બ્રમ નિશચેં ધારઃ શંકિજ મં જરારેઃ ॥ ૪૯ ॥ શંક કેર રખે બલાઃ છેદ મિડ વેંમ ઠલાઃ શંત ચોંન શચી શલાઃ તેંજો ચેઓ કિજે રેઃ ॥ શત જાંણ વેદ અરથઃ બેઓ મિડ આએ વ્રિથઃ દુવીત ભાવ અંન રથઃ તેંકે છેદ દિજે રેઃ ॥ અવીદ્યા નિદ્રા ઉદાએઃ મિથ્યા પ્રપંચ માએઃ આતમાં અખંદ આએઃ કુલાએતો ભિજે રેઃ ॥ સાર્જંન શરૂપ જાંણઃ વેદ શંમૃતી પ્રમાંણઃ મિટે તોજી મિડ તાંણઃ શુકે નકીં ભિજેં રેઃ ॥ ૫૦ ॥ નિર લોભીં નિશ પ્રીતઃ અકાંમીં આશે રહીતઃ અક્રિોધી નેં ચિંદ્રી જીતઃ એડા શંત ખરારેઃ ॥ દયા ભાવ ધરીં રિદઃ મુદી તાને રહેં મુધેઃ શીલનેં શંતોશ શુરદઃ ધીરજ નેડી ધરારેઃ ॥ ખિંમેઆ વાંન શંત એડાઃ દધીચ રૂશીજે

તેડાઃ અગાધ શંમુદ્ર જેડાઃ શાંત ચિત થિરા રેઃ ॥
કોંમલ વચન મિશીટઃ રાગ દ્વેખ થેઆ નિશટઃ શા
જંનચે શંમ પ્રશટઃ પુર્જ રૂપ નરા રેઃ ॥ ૫૨ ॥ શં
ત એડા શ ચખિશઃ જાંણેના અધોઇત લખશઃ નાં
એં જેંકે પખિશા પાખશઃ કિહાં કીંન તાંણીંતાઃ ॥
કેશેં કીંન વાદ કંનઃ મિથ્યા જાંણે તંન ધંનઃ શરૂ
પ વીચારે મંનઃ પ્રમ શુખ માંણીંતાઃ ॥ મકૃત આ
ચાર કરીંઃ ધિલમેં એકતા ધરીંઃ ધ્રુવીત ભાવ પર
હરીંઃ અંનુંભવ આંણીંતાઃ ॥ આએ તેંકે જાંણે
રેઆઃ શંશે શોક મિંડે વેઆઃ શાર્જંન શરૂપ થેઆઃ
વેદ શે વખાંણીંતાઃ ॥ ૫૨ ॥

દોહા.

તુક ચોર્જ જડ જંમક તાકો નઇં મુર્જ ગ્યાંનઃ ॥
કવીજન લીજેં શુધારી કે હું મતી મંધ અજાનઃ॥૧॥
હરી ગુરૂ શંત કિરપા કરી ઉંમંગ ભયો ઊર માંહીઃ ॥
લગુ દીરગ જાંનું નંહીંઃ પિંગલકી ગતી નાંહીઃ ॥૨॥
પરમાતમ પ્રેરક હોઇઃ મો મુખ ધોઆર ઉચારઃ ॥
જેશેં કાશટકી પુતલીઃ નચાવત શુત્રા ધારઃ ॥ ૩ ॥
કવી રાજ કિરપા કરીઃ મો ઊર કીજે પ્રકાશઃ ॥
નિર ગુંન બાંનીં ઊચારવેઃ ચાહત હું તુંમ દાશઃ॥૪॥

પધ કછી બોલીમેં.

કરતુ ગીઆંન વીચારઃ ભોરા મંન કરતું ગીઆંન વીચા
રઃ ॥ ઉલટ ફિરીને નેઆર તપાશે નિર્જ શરૂપ શંભા
રઃ ॥ ટેકઃ ॥ ૧ ॥ શબદ પરશ રૂપ રશ ગંધઃ વિશે વા

મારા ત્રશનાં દાકણ ગંરમેઃ તેંકે કહતુ ...રઃ ...તુ ॥ ૧ ॥ જડ ચઈતંનનો કરે વવેચંનઃ વાશતવ રૂપ નેઆરઃ ॥ ભે ખબર કો ભુલો ભોંણંતોઃ મિથેઆ દેહ વેવારઃ ॥ કરતું ॥ ૨ ॥ વવેક વૈરાગ ખટ શંપતીઃ મુખશ ઈંછા એ ચારઃ ॥ શ્રવણ મનન ને નિધ અધેઆશંનઃ શેં થીએ શાખશેઆત કારઃ ॥કરતું ॥ ॥ ૩ ॥ ખટ વિકાર દેહ અંનાંતંમઃ તેંકે જાંણ અશારઃ ॥ શત ચિદ આંનદ શરૂપ તોજોઃ શે તું નિશટે ધારઃ ॥ કરતુંઃ ॥ ૪ ॥ થુલ શુખશંમ કારણ નં તુંઃ રંઈત અવશતા ચારઃ ॥ શાર્જંન શેંએં પ્રકાશ પુરણઃ ભાશે પ્રમાં કારઃ ॥ કરતું ॥ ૫ ॥ ॥ પધ બીઆ ॥ શંમર્જ શિંઆંણા વિશે બંધાંણાંઃ કરતું શુધ વિચારઃ॥ આવેં કેંઆં વેંનેં કિદાંઃ તું અશલ તેંનો નેઆરઃ ॥ ટેકઃ ॥ પ્રથમ દેહતું કેંદાં હુંએંઃ હેર ખંર્ણી ભોંણંતા ભારઃ ॥ પોએ નં હુંયો છિટી વેંધોઃ અશત જડ દુખ છારઃ ॥ શંમર્જઃ ॥ ૧ ॥ દેહજા શંમંધી શભએ એડાઃ કુલા લગાઈએં લારઃ ॥ કુડી કયા કુડી માયાઃ કુડો હી શંશારઃ ॥ શંમર્જઃ ॥ ૨ ॥ મંનેઃ ઉપાધી દુખી થીંએંતાઃ મિથેઆકરે અંહંકારઃ ॥ શરૂપ પાંનો ભુલો કરે તુંઃ કુડા કઇએં આચારઃ ॥ શંમર્જઃ ॥ ૩ ॥ પંજેં વિશેશંણેં થેઓ પશાગેઃ શંમર્જ તેંનો શારઃ ॥ નાંમ નેં રૂપ શે કલપીત જાંર્ણીંઃ અશતી ભાની પ્રીઆ ધારઃ ॥ શંમર્જઃ ॥ ૪ ॥ મંન રૂપી શુતાર પ્રેમ મેઃ કલપેઆ શભે આકારઃ ॥ શાર્જંનયે શતગુરૂજી શંમશાઃ શંમજી થી નેં પારઃ ॥ શંમર્જઃ ॥ ૫ ॥ પધ ત્રેઆઃ ॥ ॥ અરે અભાગી દિશેંન જાગીઃ પાણઇ પાંણ શુનાઃણઃ ॥ મંનીઃ એંમુંનો કોઇનતોનોઃ જદં છદીંધેં પ્રાણઃ॥ ટેકઃ॥ તંન ધંન દારા કુટંમ કબીલોઃ આએ દુખેંજીખાંણઃ ॥ નેઆર વીચારે મંમતા ટારેઃ છદતું તાંણો તાંણઃ અરે

અભાગીઃ ॥ ૧ ॥ શરીરકે તો શારો જાં
પ્રમાંણઃ ॥ તપાશકર કેડી આએ .. ને
મડા મશાંણ અરેઃ ॥ અભાગીઃ ॥ ૨ ॥ મુરખથી
કો મુજી મુરે તોઃ શંમજુ શંમર્જણ આંણઃ ॥ ઉલુક
જીં અખીંઊ ઢકીંએઃ દિશે ન આતમ ભાંણઃ ॥ ચા
રે અભાગીઃ ॥ ૩ ॥ મન મરજાધા માંન છેદઃ ॥ તું
ગદિજ સંતં શાંણઃ ॥ શંત વતાંઈ શરૂપ તોનોઃ
જિતે નં પોચે વાંણઃ ॥ અરે અભાગીઃ ॥ ૪ ॥ શા
જંતચે શતગુરૂ પ્રતાપેઃ શુતે શરૂપકે જાંણઃ ॥ વિશે
વાશનાં વરજીત થીઃ તું અખે આંનંદ શુખ માંણઃ ॥
અરે અભાગીઃ ॥ ૫ ॥ ॥ પદ ચોથોઃ

છદતું જાંરીઃ જીં મ્રગ વારી તેડો હી શંશારઃ ॥ આ
એ આખાંણીઃ ધુડ ધાંણીંઃ વિઇ વીચારે નેઆરઃ ॥
ટેકઃ ॥ શોંણેમે જીં રાજં દિશેઃ બેઆ નાના રૂપ
અપારઃ ॥ તીંઅં ધુંનીંઆંજા એશ ચંમન શભઃ
શુખ દુખ હી વેવારઃ ॥ છદતુંઃ ॥૧॥ તેંમે તું કોધિલ
લગાઇએંઃ ત્રિથા કઇએં જિંજારઃ ॥ તું જાંણે આંઊં
ગંણુંઃ શીઆંણું નેઠી ધંમંણં લોઆરઃ ॥ છદતુંઃ ॥૨॥
હેડો અવશર મિડીઓ અચાંનકઃ કીંઅં ખોઇએં ગં
નારઃ ॥ કર શંત શંગ પુછ પ્રમ વિદ ગુરૂકેઃ શે લં
ગાઈધે પારઃ ॥ છદતું ॥ ૩ ॥ ગુરૂ મુખ ધોઆરા
ગીઆંન શુંણીંઃ તું શંમજી હિરદે ધારઃ ॥ અંહું
પ્રંમ અશમીં દ્રડ નિશચે કરઃ બાજઉપાધી ટારઃ ॥
છદતુંઃ ॥ ૪ ॥ વાચ છદે નિજ લખશ યથારથઃ
ભાગ તેઆગ કરે નેઆરઃ ॥ શાજંનચે નિશંક થઈઃ
કર શોહં શબદ ઉચારઃ ॥ છદતું ॥ ૫ ॥

પ્રગટ કરનાર ફ્રાંજલ વિશ્રામ સાજન,
સરકારી ધારા મુજબ રેજીસ્ટર કીધી છે.)

મુંબઈમધે, મશજીદ બંદર સ્ટેશનની સામે
[illegible]